

Ентеровірусна інфекція

Ентеровірусна інфекція – гостре інфекційне захворювання, небезпека якого полягає на тому, що ентеровіруси вирізняються високою стійкістю в зовнішньому середовищі, здатні зберігати життєздатність у воді поверхневих водоймищ і вологому ґрунті до декількох місяців.

Географія ентеровірусних хвороб охоплює всі континенти та країни світу. Захворювання можуть перебігати у вигляді спорадичних (поодиноких) випадків або епідемічних спалахів.

Ентеровірусна хвороба викликається політропними ентеровірусами серед яких нараховується понад 70 типів збудників. Найбільш поширені ЕСНО, Коксакі А і В, 68, 69, 70, 71 типи ентеровірусів.

Джерелом інфекції є хворий або носій вірусу, у якого симптоми захворювання не проявлені. Вірус виділяється з носоглотки і кишкового тракту. Механізм передачі – фекально-оральний, аспіраційний (аерозольний). Шляхи передачі – водний, контактнo-побутовий, харчовий, повітряно-краплинний.

Зазвичай, потрапляючи в організм, вірус шукає слабке місце і вражає його, з часом охоплюючи весь організм. Ентеровірус може спровокувати дуже багато захворювання, в тому числі і вірусний менінгіт.

Збудники ентеровірусної інфекції надзвичайно стійкі в навколишньому середовищі та можуть протягом довгого часу зберігатись в стічних водах, відкритих водоймищах, предметах побуту, продуктах харчування (молочні продукти, овочі, фрукти, ягоди). В холодильнику вірус зберігається декілька тижнів, в замороженому вигляді – місяцями. Проте збудник швидко гине при кип'ятінні, термічній обробці.

Найбільш сприйнятливими до інфекції є діти у віці від 3 до 6-ти років.

Симптоми ентеровірусної інфекції різноманітні: захворювання може протікати у вигляді серозного менінгіту (частіше у дітей), ангіни, респіраторної інфекції (нежить, підвищення температури), кишкової інфекції (блювання, пронос).

Серозний менінгіт – це найважча форма хвороби.

Захворювання починається гостро – з підвищення температури до 39°C, головного болю, блювоти, болю в животі, попереку, катаральні прояви (нежить, біль в горлі) іноді, в тяжких випадках виникає судомний синдром.

До інших проявів ентеровірусної інфекції відносяться ураження оболонки серця, гепатити, сепсис. Менш небезпечні форми ентеровірусної інфекції у вигляді трьохдодової лихоманки з висипом або без, герпетичної ангіни, везикулярного фарингіту, кон'юнктивіту, гастроентериту та інше.

Так як симптоми захворювання неспецифічні та схожі на прояви гострих респіраторних вірусних інфекцій, при їх появі слід негайно звернутись до лікаря для встановлення діагнозу та призначення відповідного лікування.

Джерелом інфекції може бути як хвора людина так і безсимптомний носій. До речі, безсимптомне носійство відмічається в 80% випадків.

Профілактика ентеровірусної інфекції полягає в дотриманні правил особистої гігієни (миття рук перед прийомом їжі), купанні у дозволених для цього місцях, дотриманні питного режиму (пити бутильовану або кип'ячену воду), ретельному митті овочів та фруктів.

Слід уникати місць масового скупчення людей, проїзд у переповненому громадському транспорті.

При виявленні хворих в організованих колективах рекомендоване вологе прибирання приміщень не рідше двох разів на день з використанням дезінфекційних хлоровмісних засобів.

Не слід допускати відвідування школи чи дитячого дошкільного закладу дитиною з проявами захворювання.

При перших ознаках захворювання у дитини необхідно негайно звернутися за медичною допомогою.

Специфічні заходи профілактики ентеровірусних інфекцій (вакцина) не розроблені. Загальна профілактика включає заходи по недопущенню забруднення об'єктів навколишнього середовища (водойми, ґрунт, харчові продукти) каналізаційними стоками, забезпечення населення безпечними в епідемічному відношенні продуктами харчування, якісною питною водою, дотримання санітарно-гігієнічних вимог при знешкодженні стічних вод, забезпечення належного санітарно-гігієнічного стану зон відпочинку.

З метою попередження виникнення ентеровірусних інфекцій рекомендуємо населенню:

- своєчасно звертатися за медичною допомогою при появі симптомів інфекційного захворювання (висока температура тіла, сильний головний біль, блювота, що не приносить полегшення, пронос, висипання на шкірі) та дотримуватися простих профілактичних заходів для запобігання інфікування ентеровірусами та збудниками інших небезпечних кишкових інфекцій;

- по можливості уникати контактів з особами, які мають ознаки інфекційного захворювання, обмежувати контакти дітей раннього віку, скоротити час перебування у місцях масового скупчення людей і в громадському транспорті;

- суворо дотримуватися правил особистої гігієни, ретельно мити руки перед їжею, після повернення з вулиці і після кожного відвідування вбиральні; обробляти руки дозволеними для цих цілей дезінфектантами; при кашлі і чханні рекомендується прикривати ніс і рот одноразовими серветками і викидати їх після використання в сміттеву урну, після чого вимити руки або обробити їх вологою серветкою. Не забувати помити руки дітям, змалку привчати їх до правил особистої гігієни;

- особливу увагу звертати на харчування дітей до року: давати дитині лише свіжі продукти. Протягом першого року життя дитина повинна отримувати грудне молоко – це значно зменшує потрапляння ентеровірусів у кишечник. Регулярно мити и утримувати в чистоті дитячі іграшки;

- користуватися індивідуальним посудом;

- придбані на базарах чи у торговельній мережі овочі і фрукти перед вживанням ретельно промивати проточною водою;

- ?при вологому прибиранні помешкання використовувати дезінфікуючі засоби, частіше провітрювати приміщення;

- Рекомендовано пити воду (водопровідну, з криниць) після кип'ятіння – це страхівка від багатьох захворювань;

- збудники ентеровірусних інфекцій знаходяться у всіх водоймах без винятку, тому не можна купатися в непроточних водоймах і фонтанах, у місцях несанкціонованих пляжів, заковтувати воду під час купання;

- не можна пити воду з неперевірених джерел; при споживанні напоїв у закладах громадського харчування, торговельних точках чи з питних фонтанчиків використовувати індивідуальний одноразовий стаканчик. При відсутності можливості придбання бутильованої води можна використовувати охолоджену кип'ячену воду.

Дотримання цих нескладних правил у побуті надійно захистить Вас від ентеровірусних інфекцій. Якщо ж захворювання не вдалося уникнути, то не потрібно займатися самолікуванням.